

POSTANOWIENIE

Dnia 28 grudnia 2015r.

Sąd Okręgowy w Świdnicy II Wydział Cywilny odwoławczy w składzie następującym:

Przewodniczący SSO Anatol, Gul

Sędziowie SO Jerzy Dydo

SO Agnieszka Terpiłowska

po rozpoznaniu w dniu 28 grudnia 2015r. na posiedzeniu niejawnym sprawy

ze skargi B. W., H. W., K. W.

o wznowienie postępowania zakończonym prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Wałbrzychu z dnia 25 marca 2013r. sygn. akt VIII C 421/11 w sprawie

z powództwa (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W.

przeciwko B. W., H. W., K. W., E. P. i A. T. (1)

o eksmisję

na skutek zażalenia B. W., H. W., K. W. na postanowienie Sądu Rejonowego w Wałbrzychu z dnia 28 sierpnia 2015r., sygn. akt VIII C 1595/15

postanawia:

oddalić zażalenie.

(...)

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 28 sierpnia 2015r. Sąd Rejonowy w Wałbrzychu odrzucił zażalenie B. W., H. W. i K. W. na postanowienie z dnia 28 lipca 2015r. w przedmiocie odrzucenia skargi o wznowienie postępowania. W uzasadnieniu zaskarżonego postanowienia Sąd pierwszej instancji wskazał, iż zarządzeniem z dnia 13 sierpnia 2015r. skarżący zostali wezwani do uiszczenia kwoty 40 zł tytułem opłaty sądowej od zażalenia oraz uzupełnienia braków formalnych zażalenia. Wezwanie doręczono w dniu 19 sierpnia 2015r. W odpowiedzi skarżący wnieśli kolejne pismo w którym domagali się wyjaśnienia przyczyn wezwania i dołączyli kolejne pismo zawierające wniosek o uchylenie w całości postanowienia z dnia 28 lipca 2015r. a także odpis zażalenia z załącznikami i uiścili opłatę od zażalenia. Sąd pierwszej instancji określając podstawy w treści art. 130 § 1 k.p.c., 394 § 3 k.p.c. wskazał, iż wniesione zażalenie nie precyzuje oczekiwanych przez skarżącego skutków jego ewentualnego uwzględnienia ani też zakresu zaskarżenia. Nadto zażalenie wniesiono w jednym egzemplarzu mimo dyspozycji art. 128 § 1 k.p.c. w zw. z art. 394 § 3 k.p.c. obligującej stronę do złożenia pisma procesowego w jednym egzemplarzu dla Sądu i po jednym dla każdej z uczestniczących w sprawie po stronie przeciwnej osób. Zażalenie nie zostało także opłacone mimo że podlega opłacie w kwocie 40 zł (art. 3 ust 2 pkt 2 i art. 10 oraz art. 18 ust. 2 w zw. z art. 19 ust. 3 pkt 2 i art. 27 pkt 11 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych). Wezwanie skarżących do uzupełnienia braków formalnych i fiskalnych zażalenia było uzasadnione. W terminie skarżący opłacili zażalenie, nie uzupełnili braków formalnych zażalenia. Złożyli pismo procesowe, do którego załączono kolejne pismo procesowe zawierające wniosek o uchylenie zaskarżonego postanowienia oraz odpis

zażalenia. Pismo określające zakres zaskarżenia i żądania zażalenia złożyli w jednym egzemplarzu, mimo że winni je złożyć w dwóch egzemplarzach. Braki formalne zażalenia zostały uzupełnione jedynie częściowo co jest równoznaczne z ich nieuzupełnieniem i Sąd pierwszej instancji odrzucił zażalenie na podstawie art. 370 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c.

Postanowienie zostało doręczone skarżącym w dniu 2 września 2015r.

Skarżący wnieśli pismo w dniu 9 września 2015r. które nazwali „zażaleniem na postanowienie (wyrok) dotyczącego skargi na opieszałość Sądu Rejonowego w Wałbrzychu z żądaniem zmiany wyroku sygn. akt VIII C 1595/15”. W piśmie tym skarżący wnieśli o zmianę wyroku, prowadzenie postępowania sądowego w sposób jawny i przez Sąd Okręgowy w Świdnicy.

Zarządzeniem z dnia 15 września 2015r. skarżący zostali poinformowani, iż w sprawie wydane zostały dwa postanowienia z dnia 28.07.2015r. i 28.08.2015r. i w związku z tym skarżący zostali wezwani do usunięcia braku formalnego pisma z dnia 9 września 2015r. poprzez wskazanie w 2 egz. Na które postanowienie w sprawie składają zażalenie z oznaczeniem czy wnoszą o jego uchylenie czy zmianę – w terminie tygodniowym pod rygorem odrzucenia zażalenia.

Zarządzenie zostało doręczone skarżącym w dniu 18 września 2015r.

W dniu 21 września 2015r. wpłynęło do Sądu pismo skarżących, w którym to podali, iż składają następujące wnioski procesowe:

- o prowadzenie sprawy w sposób procesowy i jawny
- o przeprowadzenie nowych dowodów, które udowodnią, iż powód nie był legitymowany do złożenia pozwu o eksmisję.

W dniu 28 września 2015r. wpłynęło kolejne pismo skarżących (nadane w dniu 25 września 2015r.), do którego zostały dołączone wezwania z dnia 15 września 2015r. (skierowane do skarżących w dniu 17 września 2015r.). W piśmie tym skarżący wskazali, iż wnoszą o:

- uchylenie postanowienia z dnia 28 lipca 2015r.;
- uchylenie postanowienia z dnia 28 lipca 2015r.;
- dołączenie całości akt sprawy o sygn. akt VIII C 1497/15 do akt sprawy VIII C 1595/15
- przeprowadzenie postępowania w sądzie w sposób procesowy i jawny;
- wznowienie postępowania o eksmisję.

Sąd Okręgowy zważył:

Zażalenie nie było zasadne.

Należy zaznaczyć, iż zażalenie nie zawiera żadnych zarzutów odnoszących się do treści zaskarżonego postanowienia. Sąd Okręgowy wskazuje, iż zaskarżonym postanowieniem Sąd pierwszej instancji odrzucił zażalenie skarżących na postanowienie w dniu 28 lipca 2015r. Sąd pierwszej instancji szczegółowo w uzasadnieniu zaskarżonego postanowienia wskazał podstawy, na jakich oparte zostało wezwanie do usunięcia braków formalnych zażalenia w związku z kwestionowaniem zasadności tego wezwania przez skarżących.

Należy wyjaśnić, iż aby mógł zostać nadany bieg pismom procesowym stron, muszą one spełniać określone wymogi formalne. Celem zapewnienia praw każdej ze stron postępowania, każde pismo musi być w jednobrzmiących egzemplarzach składane do Sądu w tylu egzemplarzach ile jest po każdej stronie powodów lub pozwanych. Każde z tych

pism powinno zostać bowiem doręczone drugiej stronie, by należycie była informowana o wszystkich czynnościach podejmowanych w sprawie przez przeciwnika procesowego. Dodatkowo, ponieważ postępowanie ma charakter kontradiktoryjny strony muszą Sądowi wskazywać szczegółowo jakie żądania, wnioski, twierdzenia i dowody składają w sprawie i jaki skutek chcą wywołać w sprawie - tak by można było nadać bieg środkom zaskarżenia i wnioskom (jeśli przysługują), i na dalszym etapie postępowania ocenić zasadność twierdzeń i dowodów strony. Sąd zatem w pierwszej kolejności bada czy pismu można nadać bieg przy uwzględnieniu wymogów formalnych i dopiero na dalszym etapie postępowania może oceniać podstawy merytoryczne złożonych zarzutów i twierdzeń.

Skarżący szczegółowo zostali poinformowani jakimi brakami dotknięte było zażalenie i w jaki sposób braki te powinny zostać usunięte. Mimo to braki nie zostały prawidłowo usunięte w określonym terminie.

Zasadnie Sąd pierwszej instancji wskazywał, na bezskuteczny upływ terminu do usunięcia wszystkich braków formalnych zażalenia i ostatecznie odrzucił zażalenie na podstawie art. 370 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c.

Zawarte w zażaleniu żądanie przeprowadzenia postępowania „jawnie i sposób procesowy” trudno odnieść do instytucji obowiązującego prawa cywilnego procesowego. Posiedzenia sądowe w przedmiocie zbadania wymogów formalnych składanych pism procesowych są niejawnie i odbywają się bez udziału stron. Postanowienie w przedmiocie odrzucenia zażalenia jak i w przedmiocie odrzucenia skargi o wznowienie postępowania może zapaść na posiedzeniu niejawnym na podstawie przepisów szczególnych (art. 152 k.p.c.) tj. art. 370 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. i na podstawie art. 410 § 1 k.p.c.

Trudno ocenić co rozumieją skarżący również pod pojęciem rozpoznania w „sposób procesowy”. Sąd Okręgowy wskazuje jedynie, iż zaskarżone postanowienie zostało wydane w zgodzie z obowiązującymi przepisami postępowania cywilnego.

Powołane wnioski dowodowe, na etapie badania wymogów formalnych pisma co do zasady nie mogą zostać rozpoznane. Skarżący nie doprowadzili do skutecznego wznowienia postępowania w sprawie o wydanie lokalu, a dopiero pod tym warunkiem wnioski dowodowe w zakresie podstaw roszczenia o wydanie lokalu mogłyby zostać zbadane.

Wniosek o uchylenie postanowienia z dnia 28 lipca 2015r. w niniejszym postępowaniu w przedmiocie rozpoznania zażalenia na postanowienie z dnia 28 sierpnia 2015r. jest bezprzedmiotowy. Zaskarżonym bowiem postanowieniem z dnia 28 sierpnia 2015r. odrzucone zostało zażalenie na postanowienie z dnia 28 lipca 2015r. Tylko rozpoznając zażalenie na postanowienie z dnia 28 lipca 2015r. Sąd mógłby odnieść się do zarzutów merytorycznych skutkujących ewentualnym uchyleniem postanowienia z dnia 28 lipca 2015r.

Mając powyższe na uwadze na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. zażalenie podlegało oddaleniu.

(...)

informacje o jednostce